

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4484/07
06.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником суда Јеленом Тишма-Јовановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, ради поништаја решења Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије - Нишавски управни округ Ниш број: 220-35-00106/2007-04 од 02.04.2007. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној 06.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије - Нишавски управни округ Ниш број 220-35-00106/2007-04 од 02.04.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Града Ниша - Управе за инспекцијске послове - Одсека грађевинске инспекције број 356/1-52/07-10 од 23.02.2007. године, којим је наложено инвеститору АА, да у року од 15 дана од дана пријема решења поруши о свом трошку изведене радове на постављеним зидовима система «КНАУФ» које је урадио у циљу формирања стамбених јединица, као и формиране мокре чворове на таванском делу и тиме тавански простор претворио у стамбени, на објекту у ___ у Улици аа, на кат.парц.вв КО КК, а радове је извео без одобрења за изградњу и пријаве почетка изградње објекта, с тим да уколико не поступи по налогу из става један овог решења, оно ће бити извршено принудним путем, о чему ће бити донет посебан закључак, а трошкове извршења сносиће странка, с тим што жалба изјављена на решење не одлаже његово извршење.

У поднетој тужби тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због неправилно утврђеног чињеничног стања наводећи да се он на основу употребне дозволе укњижио у земљишним књигама и као власник таванског простора у новоизграђеном делу зграде која се налази у ___ у Улици аа, с тим што је у таванском простору започео унутрашњу адаптацију у посебне просторије ради сопственог коришћења, која се састојала у извођењу унутрашњих радова, односно о промени организације простора, ради чега нису вршене било какве интервенције у конструкционом смислу. Будући да нису вршене никакве интервенције на фасади које би утицале на спољашњи или унутрашњи изглед зграде или којима би се на било који начин мењао спољашњи изглед зграде, по оцени тужиоца није било разлога за подношење захтева за издавање одобрења за изградњу, нити пријаву почетка радова. Ово са разлога што се унутрашња адаптација дела тужиоцевог таванског простора састојала само у постављању преградних зидова лаких система «КНАУФ» унутар простора, тако да је започета адаптација била у складу са одредбом члана 2. тач.27. Закона о планирању и изградњи, а што је лично познато тужиоцу који је архитекта по струци. Како се ради о реорганизацији унутрашњег простора, којом се не нарушава статика, првостепени орган је ово могао да утврди на основу самог главног пројекта као и путем вештака стручњака, што је пропустио да учини. Због оваквог пропуста туженог органа дошло је и до погрешне примене материјалног права и повреде правила поступања, а ову повреду тужени орган није ни покушао да отклони. Такође је навео да је тужилац покренуо поступак за добијање одобрења да тавански простор адаптира у унутрашњи простор који би користио и за друге потребе, а првостепени орган је иако је поступак добијања одобрења у току, решењем наложио уклањање преградних зидова, чиме тужиоцу чини штету, иако за то нема законског основа, јер је евентуално могао да наложи тужиоцу обуставу радова и да му остави рок предвиђен одредбама Закона о изградњи да је прибавио одобрење за градњу, па тек уколико тужилац ово одобрење не прибави, односно не поднесе доказ да је овај поступак покренут, да донесе решење о рушењу. Такође је указао да о оспореном решењу није одговорено нити је цењен ниједан жалбени навод, па ни навод да је тужилац покренуо поступак за издавање одобрења за унутрашњу адаптацију стамбеног простора. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, оспореног решења, одговора на тужбу и целокупних списа предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Према образложењу оспореног решења, правилно је поступио грађевински инспектор, када је на основу овлашћења прописаног чланом 141. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о планирању и изградњи ожалбеним решењем наложио тужиоцу да о свом трошку поруши постављене зидове система «КНАУФ» у таванском простору у циљу формирања стамбених јединица, као и формиране мокре чворове, у стамбеном објекту у __, у Улици аа, изграђен на кат.парцели вв КО КК, јер је тужилац ове радове извео без одобрења за изградњу и без пријаве почетка изградње објекта, позивајући се на одредбе члана 88. и 114. Закона о планирању и изградњи.

По оцени суда, основано тужилац тужбом указује да је доношењем оспореног решења повређен закон на његову штету. Наиме, према стању у списима тужилац је земљишно-књижни власник таванског простора у стамбеном објекту у __, Улица аа, изграђеном на кат.парцели вв КО КК и у овом таванском простору је извео одређене радове – поставио зидове система «КНАУФ» у циљу формирања стамбених јединица и формирао мокре чворове, а 08.02.2002. године доставио је пријаву адаптације тавана у стамбени простор Управи за планирање и изградњу Града __, ради одобрења радова на адаптацији тавана у стамбени простор. Имајући у виду ове чињенице надлежни орган за издавање одобрења за изградњу, коме је ова пријава поднета, био је у обавези да у року од седам дана од дана подношења пријаве, обавести подносиоца пријаве о одређеним недостацима (уколико није поднета документација или докази који се подносе у пријави, односно уколико је промена намене у супротности са урбанистичким планом или је за радове наведене у пријави потребно издавање одобрења за изградњу), а како је то прописано чланом 97. став 9. Закона о планирању и изградњи, како би инвеститор отклонио наведене недостатке. Из списка се види да орган надлежан за издавање одобрења за изградњу није поступио на законом прописани начин, а имајући у виду да је тужилац – инвеститор пријаву поднео пре доношења првостепеног решења, како то произлази из стања у списима, то су основани наводи тужбе да је грађевински инспектор у вршењу инспекцијског надзора требало да примени одредбе члана 141. став 2. тачка 2. Закона о планирању и изградњи и решењем наложи обуставу радова, а не да нареди рушење објекта, како је то учињено, јер за такво поступање нема чињеничну основу у списима. При том је погрешно позивање управних органа на одредбе члана 114. Закона о планирању и изградњи, којом је регулисана пријава почетка извођења радова и утврђена обавеза инвеститорима да у року од осам дана пре почетка градње објекта пријаве органу надлежном за издавање одобрења за изградњу назив извођача, почетак извођења радова и рок завршетка и поднесу одређену документацију, између осталог и одобрење за изградњу, како је то прописано ставом 2. овог члана.

Са напред изнетог, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу уважио и одлучио као у диспозитиву пресуде. У поновном поступку, сагласно одредби члана 61. Закона о управним споровима, тужени је дужан да поступи по примедбама из ове пресуде, тако што ће правилно утврдити чињенично стање везано за исход пријаве за адаптацију, од чега зависи правилна примена материјалног права.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 06.12.2007. године, У. 4484/07

З а п и с н и ч а р Председник већа-судија

Јелена Тишма-Јовановић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ВГ